

Marin Moraru s-a născut la 31 ianuarie 1937 în București într-o familie modestă. După ce a urmat cursurile școlii de construcții căi ferate și a lucrat un timp și la uzinele Grivița roșie, remarcat ca artist în teatrul de amatori, a fost îndrumat să urmeze studii superioare în domeniu.

În anul 1961 Marin Moraru a absolvit Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică din București, secția Actorie, la clasa profesoarei Dina Cocea, fiind coleg cu marele artist George Dinică, cu care avea să aibă o frumoasă și lungă prietenie. După absolvire, a fost repartizat la Teatrul Tineretului, unde a jucat între 1961-1964, apoi la Teatrul de Comedie 1965-1968, Teatrul Lucia Sturdza Bulandra 1968-1971, iar din 1971 a trecut la Teatrul Național Ion Luca Caragiale din București, pe care nu l-a mai părăsit până la finalul carierei. În decursul timpului, Marin Moraru, la teatrele unde a evoluat, a jucat cu mare măiestrie în nenumărate piese scrise de autori români sau din repertoriul universal.

Dintre numeroasele piese de teatru, în care de-a lungul anilor Marin Moraru a dat viață personajelor interpretate de el, amintim următoarele: O scrisoare pierdută (în care a jucat rolul lui Agamiță Dandanache - la examenul de absolvire a Institutului de Teatru dar și ulterior), D'ale carnavalului, Chirița în provincie, Capul de rățoi, Gaițele, Un fluture pe lampă, Ultima oră, Crimă pentru pământ, Tache, Ianke și Kadîr, Egoistul ș.a., din repertoriul autohton și, Nepotul lui Rameau, Ocolul Pământului, Trei frați gemeni din Veneția, Așteptându-l pe Godot, Azilul de noapte, Saragosa etc.,

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
prin Cultură*

din dramaturgia universală.

Totodată, din 1965 a fost distribuit și în numeroase filme artistice românești (toate de succes), dintre care exemplificăm, în ordine cronologică: Haiducii, Un film cu o față fermecătoare, Răpirea fecioarelor, Răzbumarea haiducilor, Felix și Otilia, Un comisar acuză, Actorul și sălbaticii, Filip cel bun, Toamna bobocilor, Iarna bobocilor, Elixirul tinereții, Operațiunea Monstrul, Pinteia, Tufă de Veneția, Ringul, Faleză de nisip, Masca de argint, Cuiul de viespi, În fiecare zi mi-e dor de tine, Chirița în Iași, Amen, Inimă de țigan, Iubire și onoare ș.a.

De asemenea, Marin Moraru a jucat și numeroase scenete umoristice de televiziune (difuzate inclusiv în programele de Revelion), precum și într-un număr mare de piese de teatru radiofonic. Paralel cu activitatea teatrală și cinematografică, în perioada 1971-1984, Marin Moraru a predat cursuri de actorie la I.A.T.C. I. L. Caragiale. Pentru activitatea sa pe tărâm cultural-artistic, Marin Moraru a primit de-a lungul anilor, mai multe premii și distincții, printre care și Ordinul Național Serviciul credincios în grad de Ofițer în anul 2000, titlul de Doctor Honoris Causa al Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică în 2008, cel de societar al Teatrului Național în 2002 și o stea pe Aleea Celebrităților din București, în 2012.

Despre biografia sa, marele actor cu figură și voce inconfundabile, de o sensibilitate aparte, a scris o carte intitulată Suntem ce sunt amintirile noastre (Maria Capelos într-o discuție amicală cu Marin Moraru), apărută în 2013. Marin Moraru a avut, dincolo de scenă, o viață personală exemplară. A fost căsătorit din anul 1964 cu jurnalista de radio, de la redacția muzicală, Lucia Popescu Moraru, cu care a sărbătorit la 29 martie 2014, nunta de aur. La data de 21 august 2016 din cauza unei boli necruțătoare care i-a provocat grele suferințe, Marin Moraru a încetat din viață, fiind înmormântat la cimitirul Bellu din Capitală, alături de alți mari artiști ai României. În urma lui, rămâne o carieră excepțională și un model de viață și de profesionalism pentru tinerii din toate generațiile.

Horatiu Măndășescu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*